

בעזרת השם יתברך. אך ורק לשם שמים.

למִיפְרָק קוב"ה ושְׂכִינְתִּיה ויִשְׂרָאֵל מְגוֹ גְלוּתָא. עיין בזהר הקדוש כי תצא רפ"א. בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. לשון תפילת רבי חיים ויטאל. לְתַקּוֹן הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה, וּלְתַקּוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל עִם הַשֵּׁם. לשון הרמח"ל. וְלַעֲשׂוֹת נַחֲת רֹחַ גָּדוֹל לְהַבְרָא יִתְבָּרֵךְ וִיתְעַלֶּה. לשון היסוד ושורש העבודה.

מזמור לאסף לשולחן שבת

פרשת ואתחנן עלון 38 מהדורה ב. נשמח לקבל הארות

ע"פ הרמב"ן: "וכאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקימו" וכן משמע בזהר הקדוש ויקרא דף נג: ד"ה ר"י

לסעודה הראשונה

גודל החשיבות של רגע אחד בחיי יהודי

פרק ד פסוק טו: וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם. הדין שפיקוח נפש דוחה את כל התורה ואפילו עוון חמור כמו חילול שבת שעונשו בסקילה, ואפילו אם יש ג' ספיקות, כדאיתא במשנה יומא פג. מי שנפלה עליו מפולת ספק הוא שם ספק אינו שם ספק חי ספק מת ספק כותי ספק ישראל מפקחין עליו את הגל ע"כ. ופשוט שאפילו אם על ידי זה יתארכו ימיו רק רגע אחד.

ובעזרת השם יתברך מכאן למדנו את **גודל החשיבות של רגע אחד בחיי יהודי**, והטעם כיון שיכול לחטוף תורה ומצוות (כדאיתא בערובין נד. חטוף וכו') ולזכות לחיי נצח.

וְתַפְּסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂזֻכָּה לְקַיִים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל לְהַתְפַּלֵּל תְּחִלָּתָם וּבְכָל יְשׁוּבָה וְנִדְרָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּנְפְּנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים, לְהַתְבַּנֵּן בְּדִין שְׁפִיקוּחוֹ נֶפֶשׁ דְּחוּזָה אֶת כָּל הַתּוֹרָה וְאֶפִּילוֹ עוֹן חֲמוֹר כְּמוֹ זֵיכֹל שֶׁבֵּית שְׁעוֹנָיו בְּסִקִּילָה, וְאֶפִּילוֹ סִפֵּק הוּא שֵׁם סִפֵּק אֵינוֹ שֵׁם סִפֵּק זִי סִפֵּק מֵת סִפֵּק כּוֹתִי סִפֵּק יִשְׂרָאֵל מִפְּקֻזִּין עֲלֵיוֹ אֶת הַגָּל, וְאֶפִּילוֹ אִם עַל יְדֵי זֶה יִתְאָרְכוּ יְמֵי רַק רֶגַע אֶחָד, וְתַעֲזָרֵנִי לְהַבִּין מִכָּאן אֶת הַחֲשִׁיבוּת שֶׁל רֶגַע אֶחָד בְּחַיֵּי יְהוּדִי, כִּיּוֹן שִׁיכּוֹל לְחַטֹּף תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּלְזַכּוֹת לְחַיֵּי נִצְחוֹ.

אם האדם זוכה לבקש קרבת השם יתברך בכל לבבו

ובכל נפשו, אפילו הוא נוטל את נפשו,

סוף סוף יזכה לזה

פסוק כט: וּבִקְשַׁתֶּם מִשֵּׁם אֶת הַשֵּׁם אֱלֹהֶיךָ וּמִצָּאָתָּהּ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ.

בעזרת השם יתברך י"ל וּבִקְשַׁתֶּם: אם האדם זוכה לבקש קרבת השם יתברך בכל לבבו כלומר בשני היצרים, ביצר הטוב: ביאר רבנו יונה (ברכות נד. בשם רבו) א. לעשות את המצוות. ב. מדת הרחמנות וכיוצא בזה. וביצר הרע: ביאר הנ"ל: א. לכבוש את יצרו המתגבר עליו. ב. להתאכזר על הרשעים. ע"כ. (צריך לדעת במה מדובר) ובכל נפשו, כלומר אפילו הוא נוטל את נפשו, (כדאיתא במשנה הקדושה ברכות נד.) סוף סוף יזכה לזה, וזה שכתוב וּמִצָּאָתָּהּ.

וְתַפְּסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂזֻכָּה לְקַיִים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל לְהַתְפַּלֵּל תְּחִלָּתָם וּבְכָל יְשׁוּבָה וְנִדְרָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּנְפְּנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים, לְבַקֵּשׁ קְרִיבָתְךָ בְּכָל לְבָבִי בִיצֵר הַטוֹב לְקַיִים אֶת הַמִּצְוֹת, וּלְקַנּוֹת מִדַּת הַרְחֻמָּנוּת, וּבִיצֵר הָרַע לְכַבּוֹשׁ אֶת יְצִרֵי הַמִּתְגַּבֵּר עָלַי, וּלְהַתְאָכֵר עַל הָרָשָׁעִים, וּבְכָל נֶפְשִׁי, אֶפִּילוֹ אֶתָּה נוֹטֵל אֶת נֶפְשִׁי, וְתַעֲזָרֵנִי לְדַלֵּת שְׁסוּף סוּף אִזְכָּה לָאֵל.

מי שיזכך עצמו בקדושה, יוכל לזכות לכתר תורה

פסוק מד: וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנַי בְּנִי יִשְׂרָאֵל. משמעות הפסוק כדברי הילקוט שמעוני פרשת קרח: הָרִי כְּתֹר תּוֹרָה מִנֵּחַ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, שְׁכָל מִי שְׂזִיכָה בּוֹ וְכוּ'. ובעזרת השם יתברך יש לבאר לשון **שיזכה** עפ"י רש"י בסוטה יז. ד"ה זכו. ללכת בדרך ישרה שלא יהא הוא נואף ולא היא נואפת. עכ"ל. כלומר שלשון זכו הולך על הקדושה, (והוא לשון זיכוד החומר)

ולפי זה מי **שיזכה** בו הכוונה מי **שיזכך** עצמו בקדושה, **יוכל לזכות לכתר תורה.**

וְתַפְּסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂזֻכָּה לְקַיִים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל לְהַתְפַּלֵּל תְּחִלָּתָם וּבְכָל יְשׁוּבָה וְנִדְרָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּנְפְּנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים, לְדַלֵּת, לְאִכּוֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לְבָבִי, שְׂמִי שִׂיזָכָה לְאִכּוֹר עֲצָמוֹ בַּקְדוּשָׁה, יוֹכֵל לְזַכּוֹת לְכַתֵּר תּוֹרָה, וְתַעֲזָרֵנִי לְאִכּוֹר עֲצָמִי וְעִי' אִזְכָּה לְכַתֵּר תּוֹרָה.

תלמוד גדול שהתלמוד מביא לידי מעשה

פרק ה פסוק א: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹתָם. כלומר על ידי שתלמדו תזכו לעשות, וכדברי הגמרא בקידושין מ: נענו כולם ואמרו **תלמוד גדול שהתלמוד מביא לידי מעשה**, וכיון שתכלית בריאת האדם לקיום המצוות, אם לא ילמד איך יקיים, ועל כן אומר רבי ירוחם ממיר שביטול תורה הוא אבי אבות הטומאה, ועל ידי ההתבוננות בדבר יזכה לעמוד בתורה בכל כוחו יומם ולילה תמיד כל ימי חייו.

וְתַפְּסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂזֻכָּה לְקַיִים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל לְהַתְפַּלֵּל תְּחִלָּתָם וּבְכָל יְשׁוּבָה וְנִדְרָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּנְפְּנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים, לְדַלֵּת, לְאִכּוֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לְבָבִי, שְׁתַּכְלִית בְּרִיאת הָאָדָם הִיא לְקַיִים מִצְוֹת, וְאִם אֵינוֹ לֹמֵד תּוֹרָה לֹא יִזְכֶּה לְקַיִים, וְלִכֵּן בִּיטוּל תּוֹרָה הוּא אֲבִי אֲבוֹת הַטּוֹמָאָה, וְעַל יְדֵי הַהִתְבַּנְנוּת בְּדַבָּר אִזְכָּה לַעֲמוֹל בַּתּוֹרָה בְּכָל כּוֹזֵז יוֹמָם וּלְיָלָה תְּמִיד כָּל יְמֵי זְמַנִּי, עַד יֵצִיאֵנִי מֵהָעוֹלָם מִמַּעַל.

אותו שלא הולך אחר יצר הרע ולא מתגאה כלל ומנמיך רוחו ולבו ורצונו אל הקדוש ברוך הוא, ואז אותו יצר הרע מתהפך לו לעבד

פסוק ה: אֲנִכִּי עֹמֵד בֵּין הַשָּׁם וּבִינֵיכֶם. שמעתי ביאור בדרך דרוש על פי דברי הזהר הקדוש (וישלח סוף דף קסו. ד"ה וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאַמֵּר) וזה לשונו: וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכָיו. רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאַמֵּר, (משלי יב) טוֹב נִקְלָה וְעֶבֶד לוֹ מִמֵּתֶכֶפֶד וְחֹסֵר לֶחֶם, האי קרא על יצר הרע אתמר, בגין דאיהו מקטרנגא תדיר לגבי בני נשא, ויצר הרע איהו ארים לביה ורעותיה דבר נש בגאונתא ואזיל אבתריה מסלסל שעריה וברישיה עד דאיהו אתגאי עליה ומשיך ליה לגיהנם.

תרגום: וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכָיו, רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאַמֵּר, טוֹב נִקְלָה וְעֶבֶד לוֹ מִמֵּתֶכֶפֶד וְחֹסֵר לֶחֶם. פסוק זה נאמר על יצר הרע, משום שהוא תמיד מקטרנג לגבי אדם, ויצר הרע מרים לבו ורצונו של האדם בגאונה, והולך אחריו, מסלסל בשעריו ובראשו, עד שמתגאה עליו ומושיך אותו לגיהנם.

המשך לשון הזהר: אבל טוב נקלה, שהוא דלא אזיל אבתריה ויצר הרע ולא אתגאי כלל ומאיד רוחיה ולביה ורעותיה לגבי קודשא בריך הוא, וכדין שהוא יצר הרע מתהפך לעבד לו, דלא יכיל לשלטא עליו, והוא בר נש שליט עליו כמה דאתמר, (בראשית ד) ואתה תמשל בו.

תרגום: אבל טוב נקלה אותו שלא הולך אחר יצר הרע ולא מתגאה כלל ומנמיך רוחו ולבו ורצונו אל הקדוש ברוך הוא, ואז אותו יצר הרע מתהפך לו לעבד, שלא יכול לשלט עליו, ואותו איש שולט עליו, כמו שנאמר ואתה תמשל בו.

משמע שעיקר תגבורת היצר הרע על האדם הוא על ידי הגאונה, וזה מרומז בפסוק: אֲנִכִּי (כלומר הגאונה) עֹמֵד בֵּין הַשָּׁם וּבִינֵיכֶם. שהגאונה גורמת לחוסר קירבת השם.

וכן משמע ממה שכתוב (בדברים ח יד) וְרָם לִבְבְּךָ וְשִׁכַּחְתָּ אֶת הַשֵּׁם אֱלֹהֶיךָ. כלומר על ידי שרם לבבך היינו תתגאה, תשכח את השם אלוהיך וממילא היצר הרע ישלוט עליך.

ובזה מבוארים דברי האר"י הקדוש (המובאים בספר קול ששון תחילת פרק ז) "ואין לך דבר שמכניע הסטרא אחרא כמו מדת הענוה".

לסעודה השניה:

נתפכל להשם יתברך שזוהי את מה שלמדנו, וכדאי להתפכל דרך תחנונים וכלב ושיבר ונדבה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכני בכולל עמך ישראל, בנך אהוביך הקדושים, לדעת, לאכור, ולהשיב אל לבם דברי הזהר הקדוש אותו שלא הולך אחר יצר הרע ולא מתגאה כלל ומנמיך רוחו ולבו ורצונו אל הקדוש ברוך הוא, ואז אותו יצר הרע מתהפך לו לעבד, ותוכני לא כלכת אחר היצר הרע ולא אתגאה כלל ולהנמיך רוחי וליבי ורצוני אליך, ועל ידי זה אוכה שהיצר הרע יתהפך לי לעבד.

לא יתרגל לעשות דבר שיכול לצער את הבריות

פסוק יד: וְשׁוֹרֵף וְחֹמֶרֶף וְכָל בְּהֵמָתָּה. לא מצינו בשאר מצוות שיש חיוב על בהמות וכו'. ואולי הטעם שלא יבא לחרוש בהם וכו'. (אמנם הלשון למען ינוח עבדך וצמחך כמורה, לא משמע כן)

עוד י"ל שאם היה לבהמות דעת והיו רואים שהבעל הבית נח והם עובדות, היו מצטערות, ולכן התורה ציוותה על שביתת בהמתו שהאדם לא יתרגל לצער את הבריות. (ואף על פי שאין להם דעת מ"מ האדם צריך להרגיל את עצמו לא לעשות דבר שיכול לגרום צער לשני, כעין הדין בהכרת הטוב לדומם שלמדנו ממשה רבנו שלא היכה את היאור)

נתפכל להשם יתברך שזוהי את מה שלמדנו, וכדאי להתפכל דרך תחנונים וכלב ושיבר ונדבה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכני בכולל עמך ישראל, בנך אהוביך הקדושים להתרגל לא לעשות דבר שיכול לצער את בריותיך.

קיום המצוות השכליות משום כאשר צוני השם אלוקי

פסוק טז: כִּפֹּד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה הַשֵּׁם אֱלֹהֶיךָ. בעזרת השם יתברך יש לבאר, אע"פ שמצוות כיבוד אב ואם היא מצוה שהשכל מחייב אותה, אל תקיימה מחמת שמבין בשכלו, אלא מחמת ציווי השם. (עיין ר"ה טז. אמר רבי יצחק למה תוקעין בראש השנה, למה תוקעין רחמנא אמר תקעו. וזה לשון רש"י תענית ז. ד"ה לשמה. משום כאשר צוני השם אלוקי)

נתפכל להשם יתברך שזוהי את מה שלמדנו, וכדאי להתפכל דרך תחנונים וכלב ושיבר ונדבה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכני בכולל עמך ישראל, בנך אהוביך הקדושים, לקיים את כל המצוות מפני שכך צוני השם אלוקי.

ראוי להתחזק באופן תמידי באמונה שכל הנעשה אתו

בהשגחה פרטית ולטובתו הנצחית

פסוק יח: וְלֹא תַחֲמֹד אִשֶּׁת רֵעֶךָ וְלֹא תִתְאָוֶה בֵּית רֵעֶךָ וְכו'. לא שייך לקיים לאוין אלא אם כן זוכה לחיזוק תמידי באמונה שכל הנעשה אתו הוא בהשגחה פרטית ולטובתו הנצחית, ואם כן כלול בלאו זה ההוראה להתחזק באמונה בכל יום.

נתפכל להשם יתברך שזוהי את מה שלמדנו, וכדאי להתפכל דרך תחנונים וכלב ושיבר ונדבה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכני בכולל עמך ישראל, בנך אהוביך הקדושים, להתחזק תמיד באמונה שכל הנעשה איתי בהשגחה פרטית, ושהכל לטובה, ועל ידי זה אוכה לא אוזמוד את אשר לרעי.

לכל אחד יש ציווי להתחזק ביראת שמים כפי דרגתו

פרק ו פסוק ב: לְמַעַן תִּירָא אֶת הַשֵּׁם אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹמֵר אֶת כָּל חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו. וא"ת מדוע כתוב בלשון יחיד, את כל חקתיו ומצותיו.

בעזרת השם יתברך י"ל כיון שלכל אחד יש ציווי להתחזק ביראת שמים כפי דרגתו, לצדיק גדול הציווי כפי מדרגתו להוסיף יראת שמים, ולעם הארץ יש חיוב להוסיף ממדרגתו. (וזה נכלל במה שלמדנו מאשת יפת תואר שהשם יתברך לא מנסה את האדם שלא לפי כוחו)

וְתַפְּלֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹפָה לְקִיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאֵי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְלֵב זְשִׁבֵר וְנִדְבָה:
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּפְּלֵנוּ בְּכָל עֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְהַתְחַזֵּק וּלְהוֹסִיף יִרְאָתְךָ בְּלִבֵּנוּ בְּכָל יוֹם כְּפִי דְרָגָתִי.

על ידי שהאדם זוכה להתחזק ביראת שמים,
יזכה לשמור את כל המצוות, וכל זרעו ילמדו ממנו,
ויזכה לאריכות ימים

פרק ו פסוק ב: לְמַעַן תִּירָא אֶת הַשֵּׁם אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר אֶת כָּל חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֶנְכִי מֵצִיָּה אֹתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְכו' וְלַמַּעַן יֵאָרְכּוּ יָמֶיךָ. כלומר שעל ידי שהאדם זוכה להתחזק ביראת שמים, יזכה לשמור את כל המצוות, וכל זרעו ילמדו ממנו, ויזכה לאריכות ימים.

וְתַפְּלֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹפָה לְקִיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאֵי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְלֵב זְשִׁבֵר וְנִדְבָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּפְּלֵנוּ בְּכָל עֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְדַעֲתָהּ, לְכַפֹּר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לִבֵּנוּ, שֶׁעַל יְדֵי שֶׁהָאָדָם זֹכֶה לְהַתְחַזֵּק בִּירְאָת שָׁמַיִם, יִזְכֶּה לְשֹׁמֵר אֶת כָּל הַמִּצְוֹת, וְכָל זֶרְעוֹ יִלְמְדוּ מִמֶּנּוּ וְיִזְכֶּה לְאִרְיוֹת יָמִים.

כל אחד ירגיש כאילו השם יתברך מדבר רק אליו לבדו
פסוק ד: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. אמר בלשון יחיד לרמוז שכל אחד ירגיש כאילו השם יתברך מדבר רק אליו לבדו, ומצוהו לקבל עליו עול מלכותו. שאינו דומה מי ששומע את המלך מדבר בכלליות לכל העם, למי שהמלך מדבר איתו לבדו.

וְתַפְּלֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹפָה לְקִיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאֵי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְלֵב זְשִׁבֵר וְנִדְבָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּפְּלֵנוּ בְּכָל עֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְהַרְגִּישׁ כְּאִילוֹ אֹתָהּ מִצְוָה אוֹתִי בְּפִרְטוֹת לְקַבֵּל עָלֵי עוֹל מַלְכוּתְךָ.

פסוק ח: והיו לטטפת בין ענייך. פרש"י: אלו תפילין שבראש, ועל שם מנין פרשיותיהם נקראו טטפת, טט בכתפי שמים, פת באפריקי שמים. עכ"ל.

לא זכיתי להבין מה השתנו מילים אלו שהתורה כתבה אותם בלשון ארמית. בעזרת השם יתברך י"ל על פי דברי השל"ה הקדוש (תורה שבעל פה כלל יגדיל תורה ויאדיר אות שפה) "כשברא הקב"ה לא היה רק לשון

הקודש, כמו שכתב רש"י ז"ל בכמה דוכתי, וכשבלל הקב"ה בדור הפלגה, בא לשון הקודש גם כן בשאר הלשונות, והתיבות הנזכרות לעיל הם לשון הקודש ונכללו בלשון יוני או בכתפי או באפריקי" עכ"ל. (כלומר שמילים מסוימות הם לשון הקודש אף על פי שבעת הם בלשונות אחרות)

ראוי לאדם להתרגל לומר על כל דבר ודבר שעושה
אני עושה כך מפני שכך ציוני השם אלוקינו

פסוק כ: פִּי יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה הָעֲדָתְךָ וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה הַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ אֹתְכֶם. כתוב בהגדה של פסח שמדובר בבן חכם. צריך להבין איך יתכן שילד קטן ישאל בלשון כל כך נדירה, ויכלול בשאלתו חוקים, משפטים, ויזכיר את השם אלוקינו, איך הגיע לדרגה זו?

על כרחך צריך לומר שכך שמע בביתו מהוריו כל השנה, כדאיתא בסוכה נו: שותא דינוקא וכו' כאשר האבא הניח תפילין אמר לילדיו אני מניח תפילין מפני שכך ציוה השם אלוקינו, ואיני לובש שעטנז מפני שכך חקק השם אלוקינו, וכן בכל מצוה ומצוה, וכיון שכך הילד רגיל לשמוע שכל דבר שעושים הוא מחמת שכך השם אלוקינו ציוה או חקק, הוא מבין שגם השינויים בליל הסדר הם מחמת שכך ציוה השם אלוקינו ולכן הוא שואל בנוסח כזה.

ובעזרת השם יתברך מכאן נלמד לקח, כיון שזה ברור שכל אחד רוצה שבניו יהיו חכמים, צריך כל השנה להתרגל לומר על כל דבר ודבר שעושה אני עושה כך מפני שכך ציוני השם אלוקינו.

ועיין במזמור לאסף ראש השנה טז ע"א: אמר רבי יצחק למה תוקעין בראש השנה, למה תוקעין רחמנא אמר תקעו. ע"כ. כלומר מה הקושיא למה תוקעים, הרי השם יתברך אמר לתקוע, משמע שצריך לקיים את המצוות מפני שכך השם צוה ולא מחמת טעמי המצוות. ובספר החינוך ובעוד ספרים קדושים יש טעמים למצוות, כדי לקרב את המצוות אל הלב ולגרום ליותר חשק לקיימם, אמנם צריכים אנו לקיים את המצוות מחמת שכך ציוה השם יתברך. (וכפי שהבאנו לעיל לשון רש"י במסכת תענית דף ז ע"א ד"ה לשמה: "משום כאשר צוני ה' אלקי")

לדוגמא, כשמסבירים (לילד) מדוע אוכלים מצה בליל הסדר? התשובה כי כך השם אלוקינו ציוה. ומדוע ציוה? זכר ליציאת מצרים, ואינו נכון לומר שאוכלים מצה זכר ליציאת מצרים, וכן מדוע יושבים בסוכות בסוכה? כי כך השם יתברך ציוה, ומדוע כך ציוה, זכר לענני הכבוד, ואינו נכון לומר שיושבים בסוכה זכר לענני הכבוד.

לסעודה השלישית:

וחשוב מאוד לשנן הרבה עד שיזכה להשיב אל ליבו, וללב ילדיו, שאנו מקיימים את המצוות משום שכך השם יתברך ציוה ולא מחמת טעמי המצוות, והטעם,

מי שרגיל לקיים את המצוות מחמת טעם הדבר, אם לא יבין, כנראה שלא יקיים בלב שלם.

גַּתְפִּלְל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנִיפָה לְקַיִים אֶת מַה שְׁלִמְדָנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְכָל זְשִׁיבָר וְנִדְכָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּפְּנֵי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְשׁוֹן הַרְבֵּה עַד שְׁאֻכָּה לְהַשִּׁיב אֶל לִבִּי וּלְיוֹצֵאִי זֹלָצִי, שְׁאֲנִי מִקִּיבִים אֶת הַמִּצְוֹת מִשׁוּם שֶׁכֶּךָ צִוִּיתָ, וְלֹא מִזִּמְתָּ טַעְמֵי הַמִּצְוֹת.

על ידי לימוד המוסר יהיה לאדם טוב כל ימי חייו, ויהיה לו הרגשת חיות

פסוק כד: לִירָאָה אֶת הַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחִיַּתְנוּ כְּהִיּוֹם הַזֶּה. ע"כ. ליראת שמים זוכים על ידי לימוד המוסר, יש אנשים שמפחדים ללמוד מוסר, ראוי להודיעם שבפסוק הזה כתוב שעל ידי לימוד המוסר יהיה לאדם טוב כל ימי חייו, ויהיה לו הרגשת חיות.

גַּתְפִּלְל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנִיפָה לְקַיִים אֶת מַה שְׁלִמְדָנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְכָל זְשִׁיבָר וְנִדְכָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּפְּנֵי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְדַעַת, לְכֹפֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לִבִּי, שֶׁעַל יְדֵי לִימוּד הַמוֹסֵר זֹכִים לִירָאת שָׁמַיִם, וְיִהְיֶה לְאָדָם טוֹב כָּל יְמֵי זַיְיוֹ וְיִרְגִּישׁ חֲיוּת.

פרק ז פסוק א: שְׁבַעָה גוֹיִם. לא זכיתי להבין וכי מנינא אתא לאשמועינן. (וכן מקשה הגמרא הקדושה בשבת עג:)

רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות

פסוק ג: וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם. וא"ת דלקמן (כ טו) כתיב לא תחיה פל נשמה. וכיון שצריך להרוג את כולם מדוע יש צורך בציווי לא להתחתן בם. בעזרת השם יתברך אולי י"ל כיון שסוף סוף יתכן נסיון בזה, (כמ"ש וחשקת בה) ומי שיעמוד בנסיון יקיים מצוה, (כדברי הגמרא בקידושין לט: ישב ולא עבר עבירה נותנים לו שכר כעושה מצוה) ושנינו במשנה במכות כג: רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, לכן יש ציווי וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם.

גַּתְפִּלְל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנִיפָה לְקַיִים אֶת מַה שְׁלִמְדָנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְכָל זְשִׁיבָר וְנִדְכָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּפְּנֵי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְדַעַת, לְכֹפֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לִבִּי, שְׁמִי שֶׁעוֹמֵד בְּנִסְיוֹן וְלֹא עוֹבֵר עֲבִירָה זֹתִנִּים לוֹ שֶׁכֶּר כְּעוֹשֶׂה מִצְוָה, וְעַל יְדֵי זֶה אֻכָּה לְהַשְׁתַּדֵּל לְעִמּוּד בְּכָל הַנִּסְיוֹנוֹת.

אם יזכה לעמוד בנסיון ולא יתגאה יזכה להיות נחשק אצל השם יתברך ואז יזכה לסייעתא דשמיא

פסוק ז: פֶּרֶשׁ"י לא מרבכם. כפשוטו. ומדרשו, לפי שאין אתם מגדילים עצמכם כשאני משפיע לכם טובה, לפיכך חשקתי בכם. עכ"ל.

כאשר השם יתברך משפיע על האדם טובה, יש לאדם נסיון להתגאות, (כמו שכתוב בדברים לב טו וַיִּשְׁמַן וַיִּשְׁרוֹן וַיִּבְעֹט) ואם יזכה לעמוד בנסיון ולא יתגאה, יזכה להיות נחשק אצל השם יתברך, ואז יזכה לסייעתא דשמיא. (זה לשון רבנו יונה בשערי תשובה (שער א אות כז) "ובעל גאווה נמסר ביד יצרו, כי אין עזר השם עמו, אחרי אשר הוא תועבת השם" עכ"ל. משמע שמי שאינו מתגאה זוכה ל"עזר השם עמו" כלומר סייעתא דשמיא)

גַּתְפִּלְל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנִיפָה לְקַיִים אֶת מַה שְׁלִמְדָנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְכָל זְשִׁיבָר וְנִדְכָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּפְּנֵי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְדַעַת, לְכֹפֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לִבִּי, שֶׁכֹּאשֶׁר אֲתָה מַשְׁפִּיעַ עַל הָאָדָם טוֹבָה, יֵשׁ לְאָדָם נִסְיוֹן לְהִתְגַּאוֹת, וְאִם עוֹמֵד בְּנִסְיוֹן יֻכָּה לְהִיט לְזוּשִׁיק אֲצִלָּךְ וְאִזּוּ יֻכָּה לְסִיעֵתָא דְשָׁמַיָא.

צריך להתייחס לכל מצוה בחביבות

כאילו שזו המצוה היחידה שיש לו לקיים

פסוק יא: וְשִׁמְרַתְּ אֶת הַמִּצְוָה וְאֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים. לא זכיתי להבין מדוע כתוב מצוה בלשון יחיד, בעזרת השם יתברך אולי יש לפרש, התורה הקדושה באה לרמוז שצריך להתייחס לכל מצוה בחביבות כאילו שזו המצוה היחידה שיש לו לקיים.

גַּתְפִּלְל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנִיפָה לְקַיִים אֶת מַה שְׁלִמְדָנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְכָל זְשִׁיבָר וְנִדְכָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּפְּנֵי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְזַכֵּב מְאֹד כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה כֹּאִילוֹ שֶׁזֹּאת הַמִּצְוָה הַיּוֹחֶדֶת שֵׁשׁ לִי לְקַיִים.

נהנית מהעלון? הזכות שלך לסייע בהוצאות הדפוס ניתן להקדיש לרפואה ולעילוי נשמת יקירך וכו'

טלפן עכשיו: 05484-67-992

או בנדירים פלוס קרנות פותח את ידיך קרן 253 מזמור לאסף. **לע"ע מרים בת עישה ע"ה לבית משפחת מסס** לשמיעת שיעורים

מאוד מרתקים ומחזקים: **073-371-82-54**

חיזוקים הנהגות ותפילות לבנות ישראל בשלוחה 37

העמוד היומי מסכת שבת שלוחה 61

רצוי לראות את הספר מזמור לאסף על מסכתות סוכה ביצה ראש השנה (כ330 לקחים ותפילות מתוך הגמרא) באוצר החכמה תזכו למצוות ולכל הברכות. **גרסאות 21 22**